

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

“Εκτον έτος τούτο είναι,
κι’ έδρα πάλιν αι’ Αθήναι.

“Έτος χίλια δακκάσια κι’ ογδοήκοντα ένένα,
και αυτός ο χρόνος θάχη περισσεύματα γενναία.

‘Ο Ρω μ η ό ς τήν έβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίη
κι’ όταν έχω έξουσία — κι’ όποτε μου κατεβαίη.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — δίδει τούς άνέχομαι,
μοναχά ‘οτάς ‘Επαρχίας, — και ‘οτά ‘Εξωτερικών,
ίπαιδή καρπούς πτωχείας — τρέχει τό ‘Ελληνικόν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — φράγκα δάδακα και μόνο,

γιά τά ξένα θωας μέρη — δεκαπέντε και ‘οτό χέρι.
‘Αλλ’ έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτά,
κι’ όσα φύλλα κι’ άν κρατήσ, — δέν παρής συνδρομητής.
Κι’ ότα θέλω νταραβήρι — μέ κανένα κανονίση.
Γράμματα και συνδρομή — αποστέλλονται σ’ έμά.
Μάς ‘οταν φόρων τήν άνταρα — κι’ό Ρω μ η ό ς μας μία δεκάρα.

‘Οατοβόριον ένδεκάτη
κι’ άνω κάτω τό Παλάτι.

Διακόσια εβδομήντα λογαριάω
και όλοένα οίστρο κατεβήω.

**‘Ο Φασουλής άνογει τάς Βουλιάς
και συγκλονείται πάσα ή ‘Ελλάς.**

Είς ταύτας τάς όλίβους και άγαθάς ήμέρας
κυττάω ευχαρίστωσ του έθνους τούς πατέρας
έλθόντας έπισκευμένωσ με πατριωτισμόν
να συντελέσουν όλοι ‘οτόν έξωραισμόν.
‘Αλλ’ έν ταυτώ κυττάω με φρόνα έξημιμένην
και τήν Βουλήν μας ταύτην τήν έξωραισμένην.

Μεγάλα γεγονότα συμβαίνουν κατ’ αυτάς
και δι’ αυτό καλούμεν έδώ τούς βουλευτάς.
Μετά τινας ήμέρας ‘οτήν γήν τών ‘Αθηνών
πατεί ο Αυτοκράτωρ τών φίλων Γερμανών,
έφ’ ό και ύπερβαίει τό έθνος κι’ ή Βουλή
και τρέμει όλ’ ή Δύσις και ή ‘Ανατολή.

Κι’ άφοι παραχορτάση τούς έξωραισμούς
και κουραθί μ’ ‘Ελί ήνων όξει: όγκανισμούς,
έπισκεψιν κατοπιν θά κάμη ‘οτόν Σουλτάνο
ν τόν ευχαριστήση και με τό παραπάνω
δι’ όσας προσιαθείας κατέβαλε και κόπον
να αιματοκυλίση τής Κρήτις κάθε τόπον.

Τόσον ο Αυτοκράτωρ πολύ μάς αγαπή,
κι’ άν ‘οτήν φωνήν τής Κρήτις ως τώρα οιωπή,
μά έχει σημασιαν ή οιωπή έκείνη
και στέκει καρφωμένος ο νοΐς του έδώ πέρα,
διό κι’ ο Ψηλορείτης ήμέτερος θά γίνη
κι’ όστις φρονεί άλλέωσ κακή ψυχρή του ‘μέρα.

‘Εξύπνησε τό έθνος και άχυρα δέν τρώγει,
μάς έξρεται κι’ ή Νύφη με τό συγγενολόγι,
αράβουν ‘οτά νερά μας πολλά θωρακοφόρα
και πλουτον κάθε στόλος ‘οτούσ ‘Ελληνας θ’ άφήση,
τά ‘Ισογιά μας θά πάρουν πάλι φράα
κι’ άπό τήν άσιτιαν κανεις δέν θά ψωφήση.

‘Ελπίζομεν δε πάντες μετά καιρόν καιπόσον
να πάρωμεν και όιας τάς χώρας μας τάς δούλας,
άφοι και ο μεγάλος Διάδοχος τών Ρώσων
έδιέφρασε και είθε τήν ‘Εγύνην τής Μαρουλάς.
Δι’ όλ’ αυτά και πάλιν μετά χαράς πολλής
τήν ένοραξιν κηρύττω τών έργων τής Βουλής.

